

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7

tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444

email: posta@uouu.cz, www.uouu.cz



Čj. UOUU-03225/19-25

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

Praha

Věc: Vyřízení námitek proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole čj. UOUU-03225/19-21 ze dne 17. srpna 2020

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) jako kontrolní orgán dle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), obdržel dne 31. srpna 2020 od XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, se sídlem XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, IČO: XXXXXXXXXXXXXXXX (dále jen „kontrolovaný“), tři námítky proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole čj. UOUU-03225/19-21 ze dne 17. srpna 2020 (dále jen „protokol o kontrole“).

V souladu s § 14 odst. 1 kontrolního řádu je příslušný k vyřízení námitek předseda Úřadu.

Podané námítky podle ustanovení § 14 kontrolního řádu vyřizují takto:

1. Námítka směřující proti kontrolnímu zjištění č. 3 protokolu o kontrole se zamítá.

Touto námítkou kontrolovaný brojil proti konstatování, podle něhož bilanční test předložený kontrolným v rámci kontroly neprokázal oprávněné zájmy pro zpracování, které by převýšily nad zájmy nebo základními právy a svobodami subjektů údajů a kontrolovaný tudíž neprokázal, že by zveřejňování fotografií zaměstnanců na internetových stránkách kontrolovaného svědčil právní titul podle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále „obecné nařízení“), a proto bylo předmětné zpracování vyhodnoceno jako nezákonné. V této souvislosti pak kontrolovaný rekapituloval a zároveň i obhajoval svůj postup, kdy bylo původně vycházeno se souhlasu subjektu údajů. Zdůraznil, že subjektům údajů muselo být zřejmé, proč jsou fotografováni, přičemž oprávněnost zájmu na zveřejnění fotografií obecně shledal v potřebě ochrany svých zájmů, zájmů svých zaměstnanců a také v potřebě ochrany subjektu údajů ze strany veřejnosti. Zároveň nebyla zjištěna jakákoli významná rizika hrozící subjektům údajů na základě předmětného zpracování. Dále, jak kontrolovaný připomenul, obsah, rozsah ani

míra detailu balančního testu nejsou definovány ani jak v obecném nařízení nebo zákonu č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, tak v oficiální metodické rovině.

K tomu především uvádím, že základní kritéria balančního testu jednoznačně vyplývají ze samotného ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. f) obecného nařízení a s tímto ustanovením spojeným recitálem 47 obecného nařízení. Jak je z těchto ustanovení zřejmé, nejprve je nutno definovat konkrétní oprávněné zájmy správce, resp. dalšího subjektu majícího profitovat ze zamýšleného zpracování, dále je nutno vymezit tímto zpracováním zasažené zájmy nebo základní práva a svobody subjektů údajů dotčených tímto zpracováním a poté příslušné zájmy, resp. práva a svobody (za použití základních výkladových pravidel uvedených v recitálu 47 obecného nařízení) poměřit a rozhodnout, která převažují. Tento test je ovšem nutno provést před zahájením zpracování a nikoli až tehdy, kdy bylo zjištěno, že zpracování nelze spolehlivě založit na souhlasu subjektu údajů.

Na tomto místě lze poznamenat, že klausule souhlasu použitá kontrolovaným obsahující svolení s použitím fotografie „*v informačním systému XXXXXXXXX a jejímu dalšímu použití pro interní účely XXXXXXXXX (např. v ročence, prezentaci XXXXXXXXX, organizační strukturu apod.)*“, je formulací neurčitou, a tedy odporující podmínce konkrétnosti zakotvené v definici dle čl. 4 bodu 11) obecného nařízení. Především ale z žádné její části neplyne oprávnění ke zveřejnění fotografie v exponované sekci externí webové prezentace. Stejně tak by vzhledem k nerovnému postavení zaměstnance a zaměstnavatele bylo možno vyjádřit pochybnosti ohledně míry svobody v rámci udělovaného souhlasu.

Samotný balanční test provedený kontrolovaným pak pouze obecně konstatuje zájem správce i veřejnosti na informace nezbytné při výkonu příslušné činnosti, což znamená při zajištění čerpání dotací, aniž by jakkoli dokladoval, do jaké míry by nezveřejnění fotografie zaměstnance mohlo tuto činnost ne-li znemožnit, tedy alespoň ohrozit. Co se týká subjektů údajů, balanční test vůči nim neshledal jakákoli rizika, naopak konstatoval, že zveřejnění fotografie může být pro subjekt údajů pozitivní, jelikož se tak zvýší zájem veřejnosti, což umožní realizovat více žádostí, a to s pozitivním efektem při odměňování. Tato tvrzení jsou velmi povrchní. Úkoly kontrolovaného by totiž zjevně byly splnitelné i bez uveřejnění fotografie, naopak uveřejněná fotografie (i se jménem, příjmením a telefonním číslem, nicméně zveřejnění výlučně posledně uvedených položek je nutno uznat, a to v souladu s protokolem o kontrole, za zcela legální) by dotčené osobě mohla přivodit negativní konsekvence, typicky přílišnou personifikací kontrolovaného vůči veřejnosti, která by se mohla následně projevit v mimopracovním životě dotčených zaměstnanců. Ze shromážděných podkladů pak je zřejmé, že těžištěm komunikačních povinností dotčených subjektů je individuální komunikace s klienty, nikoliv veřejné vystupování zejména v médiích, což by – například – mohlo hrát roli v úvahách o potřebnosti zveřejnění portrétní fotografie. Je sice pravdou, že v následujících vyjádřeních v rámci kontroly se kontrolovaný pokusil o doplnění svých vyjádření, tato ovšem jsou formulována velmi účelově, se zjevnou snahou potvrdit původní balanční test. Ten tedy neprokázal převahu zájmů na zveřejnění fotografie nad zájmy subjektů údajů, ačkoli samozřejmě v obecné rovině je nutno existenci takovýchto situací připustit.

2. Námitka směřující proti kontrolnímu zjištění č. 4 protokolu o kontrole se zamítá.

Touto námitkou kontrolovaný napadl pouze poslední větu vztahenou ke kontrolnímu zjištění č. 3 protokolu o kontrole, kde se konstatuje, že kontrolovaný neprokázal oprávněný zájem ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. f) obecného nařízení a v této souvislosti bylo odkázáno na argumentaci obsaženou v námitce ke kontrolnímu zjištění č. 3.

Ohledně této námitky tudíž plně odkazují na vyřízení námitky ke kontrolnímu zjištění č. 3.

3. Námitka směřující proti kontrolnímu zjištění č. 5 protokolu o kontrole se zamítá.

Touto námitkou kontrolovaný brojil proti konstatování, podle něhož měl porušit povinnost uloženou ustanovením čl. 5 odst. 1 písm. a) obecného nařízení, a to tím, že vůči stěžovatelce nebyly osobní údaje zpracovány korektně a zákonným a transparentním způsobem. V této souvislosti kontrolovaný shledal údajný rozpor předmětného závěru s odůvodněním. Prvně odkázal na svoji námitku ke kontrolnímu zjištění č. 3. Dále připomenul kontrolní zjištění č. 4, podle něhož kontrolovaný neporušil požadavky stanovené v čl. 12 odst. 1 a čl. 13 obecného nařízení. Konstatování uvedené v kontrolním zjištění č. 5 protokolu o kontrole ohledně pochybení ve vztahu ke korespondujícím povinnostem při zpracování osobních údajů stěžovatelky tudíž má být minimálně rozporuplné. Kontrolovaný pak popsal svůj postup při nakládání s fotografií stěžovatelky, na základě čehož opětovně vyslovil svůj nesouhlas s napadeným kontrolním závěrem. Zejména uvedl, že stěžovatelka nepostupovala podle interních pravidel a také vědomě nevyužila všechny možnosti řešení, které jí kontrolovaný umožňoval a nabízel. Nadto, podle názoru kontrolovaného, fakticky nechtěla uplatnit svá práva, ale pouze rozporovala právní titul pro zpracování osobních údajů. Stěžovatelka pak již na své někdejší pozici nepracuje, a proto byla její fotografie z internetových stránek stažena.

K tomu především odkazují na své vyjádření k námitce vznesené kontrolovaným ke kontrolnímu zjištění č. 3. Dále připomínám, že kontrolovaný ve své argumentaci účelově vynechal část závěru kontrolního zjištění č. 4, kde se sice opravdu nejprve uvádí, že kontrolovaný neporušil povinnosti stanovené v čl. 12 odst. 1 a čl. 13 obecného nařízení, nicméně s výjimkou nepřesné informace ve vztahu ke zveřejňování fotografií zaměstnanců. Z uvedeného je patrné, že závěry kontrolního zjištění č. 4 a kontrolního zjištění č. 5 nemohou být v rozporu, neboť podání stěžovatelky směřovala právě proti zveřejňování její fotografie na internetových stránkách kontrolovaného a tato skutečnost byla též předmětem kontrolního zjištění č. 5. Kontrolující pak v rámci protokolu o kontrole neuvádí, že by kontrolovaný případ stěžovatelky neřešil. Avšak způsob, jakým bylo v případě stěžovatelky postupováno, kdy byla její fotografie z internetových stránek nejprve stažena a poté byla na základě nevyhovujícího balančního testu opětovně vystavena, nelze považovat za korektní a transparentní ve smyslu čl. 5 obecného nařízení. Nadto je ze spisového materiálu zřejmé, že se kontrolovaný v rámci komunikace se stěžovatelkou po celou dobu pokoušel jednostranně obhájit svůj zájem na zveřejnění fotografie a nikoli zjistit a brát v úvahu důvody, které by svědčily pro nezveřejnění fotografie. Za zavádějící je pak nutno považovat vyjádření kontrolovaného kritizující postup stěžovatelky. Jak je nutno především uvést, naplňování obecného nařízení nemůže být podmiňováno dodržováním interních procesních pravidel kontrolovaného. Dále je ze spisového materiálu naopak

zřejmé, že stěžovatelka chtěla po celou dobu sporu docílit stažení své fotografie z internetových stránek, čehož lze efektivně dosáhnout právě poukázáním na absenci řádného právního titulu. Pokud by pak takový právní titul ke zveřejnění fotografie opravdu existoval, patrně by, vzhledem okolnostem tohoto případu, pozbyl platnost relevantní změnou pracovního poměru. Stažení fotografie stěžovatelky tudíž je nutno hodnotit pozitivně, nicméně tímto nelze mít předchozí pochybení za konvalidovaná.

otisk úředního razítka

Mgr. Jiří Kaucký
předseda
(podepsáno elektronicky)